

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. szeptember

20 éve Újlaki Hangok

Lectori salutem, szeretettel köszöntjük az Olvasót! Új, harmadik évtizedet kezdünk lapunk jelen számával: Húsz évvel ezelőtt, 1996 szeptemberében jelent meg először plébániánk havilapja, az Újlaki Hangok. Újdonságokban bővelkedett az az esztendő: Akkor szervezett először nyári napközit Lasetzky Krisztina „mama”, akkor újult meg templomunk énekkara új karnagyunkkal, Tóth Miklós Zsolttal és a magával hozott *Cantilena* kórusral, és akkor indult lapunk. Hadd emlékeztessenek a kezdeti négytagú szerkesztőbizottság tagjaira: e sorok jegyzőjén kívül Havasiné Zentai Edit, Vajnai Krisztina és Bóné Gergely voltak a tagjai, életkorban négy különböző évtizedet reprezentálva.

A lap „egyházi felügyeletét” az első hónapokban Kovács Gábor káplán atya látta el, hiszen Mester János plébánossal és Müller György atyával akkor még hárman alkották a közvetlen újlaki „klérust”, és önálló papja volt két filiánknak is Balás János (Margitsziget) és Laurus atya (Császárfürdő) személyében.

Az első tíz évben Havasi Edittel mi ketten jelentettük az állandóságot a szerkesztőbizottságban, változó munkatársaink közül hadd emeljem ki a

legkitartóbbakat, Keglevich Lászlónét (=”egy újlaki nagymama”), Koncsosné Jobbágy Évát, valamint egy időszakban Falussy Annát – de munkatársunk volt az a jó pár tucatnyi, szinte kizárólag újlaki szerző, aki megtisztelte lapunkat írásaival. Velük valósítottuk meg alapvető célunkat: az Újlaki Hangok c. lapot magunk csináljuk – magunknak. Ez a lap a mi közös életünk tükré, és szándékunk szerint valamennyire a kovása is volt.

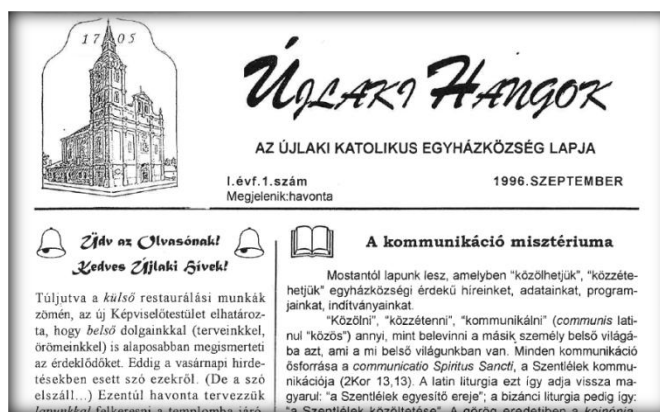
Hosszú idő után Ferenc atya 2016 tavaszán, az áprilisi számmal kezdve újból rám bízta a lap tartalmi

gondozását; a műszaki szerkesztést már régóta Balogh András végzi. A szerzői gárdába pedig szeretettel hívok minden újlakit, aki szívesen beszámol plébániánk életéről, saját élményeiről vagy hittel és egyházzal kapcsolatos gondolatairól. Megköszönöm, ha valaki fényképfelvételeket küldve segíti a lapot plébániái

események minél változatosabb bemutatásával. Ne hangozzék szerénytelenségnek: ezzel az újsággal is Isten Országát szeretnénk építeni.

Szaszovszky József

tel.:36-77-459, e-mail:szaszov@t-online.hu

Kezdődik az iskola

A szeptember mindig egy iskolaév kezdete. Ez nem csak a gyermekek számára jelent új kihívást, hanem a szülőknek is. Megkérdezhetik önmaguktól: Valóban megtesznek-e mindent, hogy gyermekeik a keresztyén értékrend szerint nevelkedjenek, és melyek azok a szempontok, amelyek korunkban különös figyelmet érdemelnek? Ezekre a kérdésekre próbálunk röviden válaszolni Ferenc pápa *Amoris laetitia* (A családban megélt szeretet) kezdetű apostoli buzdítása alapján.

– A dokumentum szerint az egyik s talán legfontosabb eleme a keresztyén nevelésnek az, hogy a gyermek tökéletlensége, gyengeségei ellenére érezze,

hogy értékes a szülei számára, akik minden tőlük telhetőt megadnak neki, hogy lelkiileg, szellemileg gazdagodni tudjon. Ennek érdekében a szabadság örömeinek átélésére és felelős döntések meghozatalára nevelik, figyelmeztetve őt arra, hogy ha visszaél a szabadságával, könnyen rossz hajlamainak "rabszolgájává" lehet. (AL 267)

– A pápa másik elgondolkodtató megjegyzése a büntetés ösztönző erejére vonatkozik. Fontos, hogy a fegyelmezés ne vezessen az eredetileg jó szándékú gyermeki törekvés vagy "kívánság megcsonkítására, hanem mindig ösztökéljen a továbblépésre." Ezután egy

találó képpel megjegyzi, hogy a fegyelmezés ne legyen "fal", amely lezárja a gyermek törekvését, hanem "korlát", amely a jó irányba tereli őt. (AL 269)

– Eredeti gondolat a pápai buzdításnak az a része is, hogy a gyermekeket meg kell tanítani a türelmes várakozásra. A mai felpörgetett világ arra kényszeríti a gyerekeket, hogy gyors eredményekben, sikerekben reménykedjenek. Sokan a "mindent és azonnal" rossz

szokásával nőnek fel. A türelmes várakozás megtanítja a gyermeket az önuralomra és mások szabadságának tiszteletére. (AL 275)

Az előbbi gondolatok ösztönzést adhatnak számunkra, hogy Ferenc pápa apostoli buzdítását kézbe vegyük, olvassuk, közösen beszéljünk róla és annak egyes üzeneteit életünkben valóra váltsuk.

Ferenc atya

Megújul egyházközségünk képviselő-testülete

Az egyes plébániák, egyházközségek közös ügyeinek-dolgainak intézésében az egyházi szabályok szerint az elsődleges, sőt kizárólagos felelősség mindig az illetékes plébános atyáé, ugyanakkor természetes, hogy a feladatok ellátásában nincs teljesen magára hagyatva. A munkáját „rendszeresen” is segítő világi hívekre vonatkozik a (legutóbb) 1993-ban elfogadott, megújított egyházi szabályzat, amely szerint: „Az egyházközségi képviselő-testület, a plébánia... tanácsa az, amely – megfelelő szervei útján – betölti a plébániai pasztorális tanács és a plébániai gazdasági tanács feladatait, amit az egyetemes egyházjog ajánl, illetve előír.” A testületnek és azon belül a tematikus feladat-ellátásra létrehozott bizottságainak részletes feladat-leírása mellett a taglétszáma, a tagok megválasztásának módjára vonatkozó előírások is szerepelnek. „A megbízatás általában öt évre szól.”

Sok minden történt plébániánkon az elmúlt öt évben, ezeknek még csak az összefoglaló említésére sem tudok vállalkozni ebben az írásban. Csak azt visszaidézni is sok lenne, amit az év végi hálaadaskor rendre hallhattunk Ferenc plébános atya lelkipásztori beszámolóiban – lelkiéleti vonatkozásban és a plébániai közösség életének fizikai környezetére, működésére vonatkozóan egyaránt. A képviselő-testület világi elnökeként elsősorban valamennyiünk nevében újra megköszönöm a megválasztásunkkor kapott bizalmat. Jó lelkiismerettel kijelenthetem, hogy igyekeztünk megfelelni az elvárásoknak, ki-ki adottságai és lehetőségei szerint. A testületi munka egyik fontos eszköze a testületi ülés, amelyeket szigorú rendszerességgel mindig megtartottunk. Ezen alkalmakkor beszéltük meg a közösségünk előtt álló feladatokat, határoztuk meg, hogy ki miben működik közre, vagy éppen milyen feladat folyamatos gondozását vállalja és végzi, amiről ülésről-ülésre rendre be is számol. Nem állítom, mert nem is állíthatom, hogy mindent sikerült teljesen és tökéletesen megoldanunk... nem egy feladatot akár hosszabb-rövidebb ideig is „görgettünk” magunk előtt. Azt viszont megnyugvással állítom, hogy, bár a munkánk jelentős részét az egyházközségünk fizikai, infrastrukturális gondjainak – és persze az anyagiakkal való helyes és felelős gazdálkodásnak – a megoldására fordítottuk, sohasem tévesztettük szem elől a lelki

dolgok elsőségét. Ebben természetesen kiemelkedő szerep jutott és jut a testület elnökének, Ferenc plébános atyának. Azt gondolom, hogy nagyon jó dolog, hogy ha vitatkoztunk is egymás között – amire azért volt példa! –, ebben az egyben soha nem volt közöttünk nézeteltérés. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy az elmúlt időszakban természetesen nem csak a testületi tagok dolgoztak a közösségért, és ők sem csupán az ülésezéssel, hiszen az igazi plébániai élethez sokkal több és más is szükséges. A testületi munka csupán egyfajta tanácsadói, döntés-előkészítő és utólagosan értékelő, a tanulságokat megfogalmazó háttere lehet az egyházközségi ünnepek, rendezvények – és persze a nem kevésbé fontos hétköznapi (ebből van több...) életteli, tartalmas megélésének. Az elmúlt öt évben megítélésem szerint egyre gazdagodó tartalommal tartottuk meg a hagyományos ünnepeinket és rendezvényeiket, igaz, a résztvevők létszámát tekintve már annak is örülhettünk, ha az nem csökkent. A gyermekek és fiatalok számának alakulásában a szabadon működő egyházi oktatási intézmények „elszívó hatása” minden bizonnyal a mi esetünkben is jelentkezett. A nyári napközink népszerűsége viszont változatlan, s újabb kezdeményezések – mint például a templombúcsúnk napján megrendezett, minden korosztály számára vonzó program – ugyancsak sikeres nyitást ígérnek.

A mostani testület öt éves megbízatása végéhez közeledik, ebben az évben tehát újra készülnünk kell testületünk megújítására. Szeretettel és szívesen szolgáltunk – ezért nagy-nagy köszönetet mondok a képviselő testületben feladatokat ellátó testvéreinknek! –, és nagy bizalommal adjuk át a feladatot a következő testületnek. Öt évvel ezelőtt a plébániánkat illető főpásztori vizitáció miatt öszre került a képviselő testületi választás, és ez így lesz az idén is. Az előkészületek és a lebonyolítás részleteiről a szeptember nyolcadikán – jelenlegi összetételében utoljára – összeülő képviselő-testület elé kerül a Ferenc atya által kidolgozott javaslat. Várhatóan nem lesz jelentős eltérés az előző választáshoz képest. Az ülés után hamarosan mindenre kiterjedő tájékoztatást kapnak a kedves testvérek a képviselőtestületi választás rendjéről és időpontjáról.

dr. Fejérdy Tamás

Milyen az Isten? (2. rész)

Aki engem látott, látta az Atyát is ... (Jn 14,9)

Milyen isteneket alkottak maguknak az emberek az évezredek alatt? Ezek közül az európai kultúrában a görög-latin istenek a legismertebbek. Van azonban egy nagy kérdés, amelyre a görög mitológia nem képes válaszolni, hogy tudniillik miféle istenség az, aki fölött más hatalom rendelkezik, más szóval nem abszolút önálló? Homérosz halhatatlan eposzában, az Íliászban, amikor a két főhős halálos párbaját vívja, nem ám a főisten, Zeusz dönti el a küzdelem kimenetelét, hanem a sors. A sorsnak még a főisten is alá van rendelve.

Szívesen elhiszük, hogy az egyistenhit önmagában is elég lehet a helyes istenismeretre. Egyiptomban volt egy fáraó, aki egyistenhívő volt: Ehnaton, aki a Napistent imádta. (Érdekes, hogy a Zsoltárok könyvé-

keresztül a fáraó Naphimnusz – persze átjavítva – még a Szentírásba is bekerült.) Ehnaton istene azonban nem világfeletti, hanem a világ része, tehát a nagy fáraó istenképe is hibás.

Jézus az utolsó vacsorán azt mondja Fülöp apostolának, hogy aki őt, Jézust látta, látta az Atyát. Tovább is lehet ezt a gondolatot fejtegetni. Elsősorban is az Isten személy, akivel párbeszédet is lehet – sőt kell, mert ezt kívánja – folytatni. A válasz persze nem sms-ben vagy e-mailben érkezik, ahhoz, hogy az Ő üzenete eljusson hozzánk, csendre van szükségünk. Amíg zajt csapunk, addig nem is számíthatunk arra, hogy meg is halljuk az üzenetet. (folytatjuk)

Balthazár Zsolt

Szent Istvánkor, 2016-ban

Hajdnavolt gyerekkoromban, otthon, sohasem hallottam azt, hogy „augusztus huszadikán”. Mindig úgy mondták, hogy „Szent Istvánkor”.

Nos hát az idej Szent István egy kicsit másként alakult, mint eddig. Közös gyalogos zárándoklatot vettünk tervbe, a plébániától a Bazilikáig. És persze közös részvételt a misén és a körmeneten.

Össze is jöttünk fél négyre a sekrestye mellett. Talán nem túl sokan, jobb lett volna, ha többen jönnek, de az is igaz, hogy a melegben a gyalogos odaút többeknek hosszúnak tűnhetett.

Gyönyörű tábla alatt „vonultunk”. Később megállapíthattam, hogy senkinek nem volt ilyen szép táblája. Rengetegen megnézték, volt, aki le is fényképezte. Ez áll rajta sárga alapon fekete betűkkel: *Budapest III Ujlak Sarlósboldogasszony Egyházközség*. A szélén körben díszes keret, a tetején két angyal tart egy keresztet. Lám, micsoda kincseket rejt egy plébánia mélye...

Jelentős sokadalom várt, mire odaértünk, de a hangosítás és a kivetítés (dalszövegek) igazán profi volt: nem kellett találgatni, hol tart a mise, vagy mit is kéne énekelni.

A szentmisét a bíboros úr mutatta be, de a szentbeszédet Josip Bozanić zágrábi érsek úr tartotta. Meggondolkodtató dolgokat lehetett benne hallani. Kiemelte például, hogy Szent István mennyire komolyan vette kereszténységét. Igen, olyannyira, hogy egész népe jövőjéül szánta. Sziklára építkezett, nem

homokra... Mária-tiszteletét talán mindannyian ismerjük, bölcsességére pedig még ma is szükség volna olykor. Milyen jó is lenne megkérdezni tőle, hogy egy-egy mai európai vagy világpolitikai helyzetben mit lépne, merre tartana! Jól jönne ma is a bölcsességgel párban járó mélyen megélt kereszténység Európában, és talán nem is csak a politikusoknak.

Rám személy szerint az érsek úr következő mondata hatott leginkább: „*Kétség nélkül mondhatjuk, hogy a keresztény életszentség az olyannyira keresett európai önazonosság részét képezi.*” Talán más is érdemesnek tartja eltöprengeni ezen.

A szentmise után hagyományosan következett a körmenet. Hatalmas tömeg indult meg, jócskán kellett várni, hogy „ránk kerüljön a sor”. De az efféle várakozásban még sincs bosszúság... Sok ember csak nézőként volt ott, nézték a körmenetet, kívülről. De reménykedjünk, hátha volt köztük olyan is, aki jövőre beljebb merészkedik.

Igen, jövőre. Az jutott eszembe, hogy jó volna, ha ez a közös részvétel nem csak erre az évre vonatkozna. Nem ábrándozom hagyományteremtésről, de mindenképpen érdemes a dolog az ismétlésre.

Én mindenkinek ajánlanám, aki az idén nem volt ott, hogy jövőre, ha lesz rá lehetőség, jöjjön el. Menjünk együtt.

Ki van próbálva...

- jéjé

Kereszténység I. (Nagy) Péter városában

Az orosz ember alapvetően vallásos volt és az ma is. Ezt a megállapítást támasztja alá az az egyhetes nyári társasutazásunk, amelynek célpontja Oroszország második legnagyobb városa, az ötmillió lakosú Szentpétervár (mára visszanyert német nevén Sankt Petersburg) volt. Az út során jártunk a várossal szinte egybeépült vidéki cári rezidenciákban, palotákban, meglátogattuk Petershofot (egykor Petrodvorec), valamint az ősi orosz Hanza-várost, a 180 kilométernyire fekvő Novgorodot. A látnivalók sorában a hihetetlen gazdagságról és jó ízlésről tanúskodó kastélyok, múzeumok, valamint parkok mellett különös helyet foglalnak el a templomok.

A Belvárosban, a Nyevszkij sugárúton áll a méltóságteljes, a római Szent Péter Bazilikára emlékeztető *Kazanyi Theotokosz* (Kazanyszkaja Bogomatyer) *nagytemplom*, amely nem szerepelt az utazási iroda hivatalos vagy ajánlott programjában. A templomról azt kell tudni, hogy II., (Nagy) Katalin elsőszülött fia, I. Pál cár, a halála évében, 1801-ben adott megbízást Andrej Voronyin (vagy Voronyihin) mesternek egy olyan templom felépítésére, amely egy bizonyos nyugati mintát követ. A római San Pietro külső megjelenése, elsősorban a kollonád volt az előkép, amely a templomon első pillantásra felismerhető. Ennél még izgalmasabb a templom névadója, a Kazanyi Szent Szűz ikonjának története, amely egybefonódott Oroszország évszázados történelmével.

Létezik ugyanis egy Szűzanya-kegykép (egyek hívők szerint maga Szt. Lukács festette, bár ennek valóságtartalma a szentkép kormeghatározása alapján vitatható), amely 1579-ben a Volga melletti Kazanyban tűnt fel, az akkori tűzvész közepette. A legenda szerint egy kislány jelenést látott: a Szűzanya beszélt hozzá, és arra kérte, keresse meg a róla készült szentképet. A kislány előbb vonakodott, majd a Szűzanya többszöri megjelenése után az üszkös romok alól pusztá kézzel kiemelte a gondosan textilbe bugyolált szentképet. A

szentkép tisztelete folyamatosan terjedt orosz földön, mivel csodatévő erőt tulajdonítottak neki. Tiszteletére templomok épültek Moszkvában, Szentpéterváron, Jaroszlavlban és másutt. Az évszázadok során számos esetben nyújtott segítséget a hozzá fohászolóknak, és mindig megmentette az Oroszországot. 1612-ben, a lengyel invázió idején, Dimitrij Pozsarszkij herceg a szentképet Moszkvába, a fővárosba vitette, és a hagyomány szerint a városfal előtt kifüggesztették. Az oroszok ezután három napig imádkoztak a Szent Szűzhöz, bőjtöltek is, végül az Istenanya megmentette a nemzetet. Moszkvában, a Vörös téren 1636-ban emeltek templomot a kegykép tiszteletére. 1649-ben Alekszej cár elrendelte a Kazanyi Szűz ikonjának megünneplését „minden évben és minden városban”. (Búcsúnapja augusztus 28-a, Mária mennybemenetelének napja, az ortodox naptár szerint). Állítólag a Kazanyi Szűzhöz imádkozott a

poltavai csata előtt I. (Nagy) Péter 1709-ben, és úgy tartják, a Szűzanya mentette meg Oroszországot 1811-ben, Napóleon seregeivel szemben is. Csak utalunk rá, hogy a kép a XX. században sok viszontagságot élt meg (a néphit ezeknek tulajdonította az országot ért különböző csapásokat), és csak az isteni gondviselés folytán vált lehetővé, hogy pénzügyi és diplomáciai előzmények után Szent II. János Pál pápa az ikont 2004-ben II. Alekszj moszkvai pátriárka tulajdonába adhatta.

A szentpétervári nagytemplom ikonja másolat, évekig a Szt. Miklós templomban őrizték (ez volt az ateizmus idején a város egyetlen működő temploma), majd átvitték a jelenlegi helyére.

Ha más szentpétervári és környékbeli templomokról is szeretnénk többet megtudni, szívesen látunk mindenkit egy vetített képes előadáson a következő teázás keretében (szeptember 11., vasárnap, 10 óra, Szt. Erzsébet terem).

Fülöp Györgyi

„Pozsgai-est” idén is lesz!

Aligha kell emlékeztetni az újlakiakat másfél évtizedes hagyományra visszatekintő őszi jótékonyági műsoros estünkre. Azt azonban illő időben közhírré tenni, melyik napot jegyezze elő ki-ki a noteszában, telefonjában vagy tulajdon memóriájában erre az estre: november 12-ét, amely természetesen szombati nap.

Az ilyen műsor két elengedhetetlen „kelléke” a közönség és a szereplőgárda. Mivel ez utóbbit is a magunk soraiból verbuváljuk, kérjük, minél többen kezdjünk készülődni, hogy időben kitaláljuk, milyen profi vagy amatőr, komoly vagy derűs műsorszámmal örvendeztessük meg a nagybecsű publikumot.

Sz. J.

Szent Imre-ösztöndíj 2016

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a Szent Imre ösztöndíj elnyerésére.

Pályázhatnak 14–20 éves, közép- vagy felsőoktatásban részt vevő katolikus fiatalok.

A pályázatok elbírálása elsősorban a tanulmányi eredmény, a családi helyzet és a hitéletben való

részvétel alapján történik. Az ösztöndíjat egy tanévre lehet elnyerni. A pályázathoz egyebek mellett csatolandó a helyi plébánosnak, hitoktatóknak az ajánlása.

A pályázatokat 2016. szeptember 20-ig kell postára adni.

Paralimpikonokkal találkozott a pápa

Két brazil és két olasz paralimpikont fogadott Ferenc pápa augusztus 24-i, szerdai audienciáján, hogy sok sikert kívánjon nekik és társaiknak a szeptember 7-én

kezdődő riói játékokhoz.

A katolikus egyházfi heti audienciáján, a Szent Péter téren üdvözölte a paralimpiai mozgalmat, és minden sportolót, aki a játékokra készül.

Jovane Guissone brazil kerekesszékes vívó, aki Londonban aranyérmes szerzett, így számolt be a találkozásról: „Nagyszerű élmény volt, sosem fogom elfelejteni. A pápa áldást adott nekünk, sok sikert kívánt a játékokon, és megkért minket, hogy imádkozzunk az olaszországi földrengés áldozataiért. Én pedig átadtam neki a brazil válogatott melegítőfelsőjét.”

A szeptember 7. és 18. között megrendezendő paralimpián 165 országból 4350 sportoló vesz részt, hazánkat 43-an képviselik.

Forrás: MTI

Fotó: Vatikáni Rádió angol nyelvű szerkesztőségének adása

Magyar Kurír

2016. augusztus 25. csütörtök

Keresztény szófejtés

Rovatunkban hitéleti vonatkozású szavaink etimológiáját mutatjuk be. Szívesen fogadunk szófejtéseket vagy hozzászólásokat olvasóink részéről is.

Kereszt

Különleges névátvitellel van dolgunk, hiszen a szó annak nevéből származik, aki a kereszten függött. Gör. 'Cristos, Khrisztosz' → lat. 'Christus' a.m. „Messiás, felkent”, ez a cím (=titulus) Jézus Krisztus nevének részévé vált. A megfeszített személy nevének (lat. Iesus Christus) egyik eleme tehát átvivődött a megfeszítés eszközeire, a keresztre (lat. crux).

Ez a jelentésváltozás azonban nem a magyar nyelvben ment végbe, hanem feltehetőleg a gótokéban, akiknek (ariánus) püspöke, Wulfila (görögösen Ulfilas) a IV. század közepén gót nyelvre fordította a Szentírás nagy részét. Innen kerülhetett át a szláv nyelvekbe a

'kriszt(us)' szó már a megváltozott jelentéssel; oroszban a крест (=krjeszt) szó felel meg a mi 'kereszt'-ünknek.

Innen vagy talán inkább egy délszláv (bolgár, szerbhorvát) nyelvből kerülhetett a magyarba a szó, jelentésével együtt. A szókezdő mássalhangzó-torlódást egy 'e' hang betoldásával oldottuk fel.

Amikor a 'k(e)reszt' szót nyelvünkbe átvettük, még mindkét jelentése használatos lehetett, ezt tanúsítja a helynévi -keresztúr utótag (vö. pl.: Rákoskeresztúr), ami bizonyára 'Krisztus úr'-nak értendő.

Érdekességként szólunk az anatómiai 'keresztcsont' elnevezésről, amely a német 'Kreuzbein' tükörfordítása. Az elnevezést indokolja, hogy ez a csont keresztjezi a gerincoszlop függőleges vonalát, összeköti a csípőcsont két szárnyát. Az illető csont tudományos latin neve azonban 'os sacrum' = "szent csont". A kereszt szent – tehát a keresztcsont is szent csont.

Szaszovszky József

Családi események augusztusban:

A keresztség szentségében részesült:

Augusztus 7: Koltay Mika, Garády Mira és Detvay Nóri

Augusztus 11: Kovács Lőrinc Attila

Halottunk:

Kaszáné Szabó Bernadette (56)

Hírek, hirdetések

Szeptember 4-én, vasárnap a 9 órai szentmisén az új iskolaév kezdete alkalmából Veni Sancté-t tartunk.

Mint cikkünkben is jeleztük, szeptember 11-én, vasárnap délelőtt 10 órakor a szokásos teázás keretében a Marton–Fülöp-házaspár vetített képes előadást tart Szentpétervár és környéke templomairól.

Augusztus 29-én az állványzat felállításával megkezdődött templomunk homlokzatának felújítása, melynek költségeit a II. kerületi önkormányzat és különösen az érsekség nagyvonalú támogatása mellett a hívek adakozásából fedezzük. – Egyúttal folytatódik a kriptalejáró megújítása, köszönhetően a III. kerületi önkormányzat támogatásának.

Ismét vendégünk Harangi Tibor, immár III. éves esztergomi seminarista, aki egyhetes plébániai gyakorlatra érkezett hozzánk.

Augusztus 7-én Nyíri Tamás professzor, egykori újlaki káplán halála évfordulóján az ő lelki üdvéért mutatta be a 9 órai szentmisét Ferenc atya Tarjányi Béla professzor koncelebrálásával; a szentbeszédet Kuminetz Géza professzor tartotta.

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 óras szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ -21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák:

szerdánként 19⁰⁰ órától 20³⁰-ig az oldalkápolnában.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felélős kiadó: Beran Ferenc plébános